

var lignede i skat efter en indtægt af 800 kr. eller mere. Flere af disse maatte imidlertid antages at være under 25 aar.

Tirsdag den 1ste december havde kvindesagsforeningen diskussionsmøde i anledning af frk. Krogs foredrag. — Jeg skal her tillade mig at gengive en kristianiaavis's referat af forhandlingerne.

*

*

*

Stemmeret for Kvinder. Norsk kvindesagsforening holdt forleden møde til diskussion om „stemmeret for kvinder“ paa grundlag af frøken Krogs foredrag. Fru Ragna Nielsen udtalte sin tilslutning til foredraget og opfordrede alle kvinder til at slutte sig stærkt sammen til fremme af sagen, trods al forkjætring. Direktør Berner imødegik foredraget i flere punkter; fremholdt, at stemmeretssagen burde staa tilbage for flere andre sager. Kvinderne maatte først bevise sin dygtighed og modenhed gennem deltagelse i andre offentlige hverv og i diskussionen. Han mente, at det var en omvej, at søge grundloven forandret for at opnaa stemmeret for kvinden, idet han i modsætning hertil anbefalede den fremgangsmaade, at kvinderne skulde møde frem ved valgurnen og kræve sin stemmeret godkjendt i kraft af den gjældende grundlovsbestemmelse, der efter hans mening, bogstavelig fortolket hjemlede dem saadan ret. Frøken Holsen, fru Nielsen og frøken Krog hævdede i modsætning til Berner, at sagen burde bringes frem for stortinget snarest muligt; en modenhedsprøve kunde ikke kræves af kvinder mere end af mænd; fraraadede den af Berner foreslaaede fremgangsmaade som mindre heldig. Kandidat Beichmann udtalte sig i samme retning og kritiserede Berners fortolkning af grundlovens § 50, hvilken han fandt juridisk uholdbar. Redaktionssekretær Vogt udtalte sig for sagen i sin almindelighed. Han fandt, at det vilde forkludre sagen, om den bragtes frem paa den af Berner anbefalede maade. Under det senere replikskifte fastholdt Berner bestemt den mening, at grundlovens udtryk „norske borgere“ i § 50 allerede aabnede kvinderne adgang til stemmeret, hvorimod frøken Krog paaviste, at betegnelsen „borger“ ogsaa var benyttet i grundlovens bestemmelse om almindelig værnepligt. Frøken Sexe fremkom med en del principindvendinger, som blev imødegaaet af fru Nielsen, frøken Krog og Berner.

*

*

*

Mod fem eller sex stemmer blev der tilsidst vedtaget følgende resolution: »Forsamlingen udtaler ønske om, at der for det i 1886 forsamlede storting fremsættes forslag om stemmeret for kvinder.«

Da Norsk kvindesagsforening ikke har optaget fordring paa politisk stemmeret paa sit program, fandt man det ube-